د روت کتاب

اليملک او د هغه کورنی موآب ته کډه کوي

۱-۲ د هغه زماني څخه مخکي چي پادشاهانو په اسراييلو باندي حکومت کاوه، يو سړی چي اليملک نومېده او د افراتي د خپلخاني څخه ؤ، د يهودا د سيمي د بيت لحم په ښار کي اوسېده. د هغه ښځه نعومي نومېده او دوه زامن يي محلون او کيلون وو. خو کله چي په ځمکه کي قحطي وه، دوی د موآب هېواد په لور کډه وکړه چي هلته واوسي. هغه مهال چي دوی هلته وو، ۳ اليملک مړ شو او نعومي د دوو زامنو سره يوازي پاتي شوه. ۴ وروسته د نعومي زامنو موآبي ښځي وکړي. د يوي نوم عرفه او د بلي نوم روت ؤ. وروسته له هغه چي هغوی هلته نژدي لس کاله واوسېدل، ۵ محلون او کيلون هم مړه شول. نو اوس نعومي مېړه او زامن دواړه نه درلودل.

نعومي او روت بيت لحم ته راځي

۶-۷ کله چي نعومي واورېدل چي څښتن خپلو خلکو ته په ښو فصلونو سره برکت ورکړ، هغي د خپلو نږياندو سره تياري وکړه چي موآب پرېږدي او د يهودا خاوري ته لاړه شي. هغه وخت چي دوی په خپله لار رواني وي ۸ نعومي خپلو دواړو نږياندو ته وويل: <ځئ هره يوه د خپلو ميندو کورونو ته لاړي شئ، زما څښتن دي ستاسو سره خپله مهرباني وکړي لکه څنګه چي تاسو ما او زما مړو سره مهرباني وکړه. ۹ خدای دي تاسو هري يوي ته بل مېړه او کور درکړي.>

نعومي دوی ښکل کړي. هغوی په لوړ اواز سره وژړل ۱۰ او ويي ويل: <نه، مونږ غواړو چي تا سره لاړي شو او د ستا د خلکو په منځ کي واوسو.>

۱۱ مګر نعومي په ځواب کي وويل: <زما لوڼو، تاسو ولي خپلو کورونو ته نه ستنېږئ؟ زما سره ستاسو تګ تاسو ته څه ګټه رسوي؟ تاسو فکر کوئ چي زه به نور زامن راوړم ترڅو د هغوی سره تاسو ودونه وکړئ؟ ۱۲ بېرته کور ته لاړي شئ زما لورګانو، ځکه چي زه ډېره زړه يم او بيا د واده کولو وړ نه يم. حتی که چېري زه نن شپه هم واده شم او زامن وزېږوم، ۱۳ نو آيا تاسو به هغوی ته صبر وکړئ چي هغوی زلمي شي او تاسو سره واده وکړي؟ نه، زما لورګانو! ژوند ماته ستاسو په پرتله ډېر سخت دی، ځکه چي څښتن اوس په ما دا سخته راوستي ده.>

۱۴ دوی بيا وژړل او عرفي خپله خواښي د مخه ښې په وخت کي ښکل کړه، خو روت د هغي لمن پرېنښوده. ۱۵ نعومي بيا روت ته وويل: <ګوره ستا يوور بېرته خپلو خلکو او خپل خدای ته ځي! ته ولي هغي سره نه ځې؟>

۱۶ روت په ځواب کي وويل: <ماته مه وايه چي تا پرېږدم او کور ته ستنه شم! زه به هلته ځم چېرته چي ته ځې او زه به هلته اوسېږم چېرته چي ته اوسېږې. ستا خلک به زما خلک وي او ستا خدای به زما خدای وي. ۱۷ زه به هلته مړه کېږم چېرته چي ته مړه کېږې او هماغلته به ښخېږم. څښتن دي ماته د ډېرو نه درنده سزا راکړي که چېري د مرګ نه پرته سره جلا شو.>

۱۸ کله چي نعومي وليدل چي روت کلکه اراده کړي چي هغي سره لاړه شي، نو نعومي هغه نوره مجبوره نه کړه چي بېرته لاړه شي.

۱۹ هغوی دواړه بيت لحم ته ورسېدلي او د ټول ښار خلک خوشاله شول او ښځو د يو بلي څخه وپوښتل: <آيا دا په رښتيا نعومي ده؟>

۲۰ بيا هغي دوی ته وويل: <له دي وروسته ما نعومي مه بولئ! ما مارا بولئ، ځکه چي مطلق قادر خدای زما ژوند تريخ کړی دی. ۲۱ ما هرڅه درلودل کله چي زه لاړم، خو څښتن زه بېرته تش لاس راوستلي يم. څنګه تاسو کولی شئ بياهم ما نعومي وبولئ؟ اوس مطلق قادر څښتن زما په ضد شوی دی او زما ژوند يي ډېر سخت کړی دی.>

۲۲ نو په دي ډول نعومي د خپلي موآبي نږور سره د موآب څخه بېرته راغله. دوی په داسي حال کي بيت لحم ته راورسېدلي چي د اوربشو لونه په پيلېدو وو.

روت د بوعز په پټیو کې کار کوي

۲ ۱ نعومي یو شتمن او مهم خپلوان درلود چې بوعز نومېده څوک چې د هغې د مېړه الیملک د کورنۍ څخه ؤ. ۲ یوه ورځ روت نعومي ته وویل: <که
ستا خوښه وي زه به پټیو ته لاړه شم او هغه وږي به راټول کړم چې د لوګرو څخه پاتې شوي دي. زه باور لرم داسې یو څوک به پیدا کړم چې ماته د دې کار د
کولو اجازه راکړي.>

نعومي ځواب ورکړ: <ځه لوري لاړه شه.>

۳ نو روت پټیو ته لاړه، د لوګرو پسې روانه شوه او هغه وږي یې راټولول چې د دوی څخه به پاتې کېدل. د تصادف له مخې هغه د بوعز په پټیو کې وه.

۴ څه وخت وروسته بوعز په خپله د بیت لحم نه راغی او لوګرو ته یې وویل: <څښتن مو مل شه!>

هغوی ورته په ځواب کې وویل: <تا دې څښتن خوشاله کړي.>

۵ بوعز د لوګرو د مشر څخه پوښتنه وکړه: <هغه ځوانه ښځه څوک ده؟>

۶ سړي په ځواب کې وویل: <دا هغه موآبی ښځه ده څوک چې د نعومي سره د موآب نه راغلې ده. ۷ هغې زما څخه اجازه وغوښتله چې لاړه شي او
هغه وږي راټول کړي کوم چې د لوګرو څخه پاتې کیږي. او هغې پرته له یوې شېبې دمې څخه ټول سهار کار کړی دی.>

۸ نو بیا بوعز روت ته ورغی او ویې ویل: <زه فکر کوم تاته به دا ډېره ښه وي چې د بل چا په پټیو کې وږي راټول نه کړې. ته همدلته د ښځو سره پاتې
شه ۹ او زما په پټو کې د لوګرو پسې وږي راټول کړه. ما سړیو ته امر کړی چې تا ونه ځوروي او هرکله چې تږې کېږې، د هغو منګیو څخه اوبه څښلی
شې چې هغوی ډک کړي دي.>

۱۰ روت ځمکې ته د درناوي سر ټیټ کړ او ویې ویل: <ته پوهېږې چې زه د بل هېواد څخه راغلې یم. ته ولې زما سره دومره نېکي کوې؟>

۱۱ بوعز په ځواب کې وویل: <ما د ټولو هغو شیانو په هکله اورېدلي دي چې تا د خپلې خواښې دپاره د خپل مېړه د مرګ څخه وروسته ترسره کړي دي.
زه پوهېږم چې څنګه تا خپله مور او پلار او خپل هېواد پرېښودل او څنګه ته راغلې ترڅو د داسې خلکو په منځ کې واوسېږې چې تا پخوا هیڅ نه پېژندل.
۱۲ زه دعا کوم چې څښتن دې د دې کار دپاره تاته اجر درکړي. د اسراییلو څښتن خدای چې تا ورته پناه وروړې ده د دې کار پوره اجر درکړي.>

۱۳ روت په ځواب کې وویل: <ښاغلیه دا ستا ډېره نېکي ده چې ته ما سره ډېره په مهربانۍ سره خبرې کوې او زما هرکلی کوې، زه حتی ستا د یوې
وینځې برابره هم نه یم.>

۱۴ د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بوعز روت ته وویل: <راځه مونږ سره ډوډۍ وخوره. لږه ډوډۍ واخله او په سرکه کې یې لنده کړه.> هغه د لوګرو سره
کېنښاستله او بوعز هغې ته وریتې شوي غلې دانې ورکړې، روت چې څومره غوښتل ویې خوړې او لږې ورڅخه پاتې هم شوې. ۱۵ وروسته د هغې چې
روت د وږو د راټولولو دپاره لاړه، بوعز خپلو سړیو ته وویل: <هغه پرېږدئ چې د ګېډیو څخه هم وږي واخلي. ۱۶ د ګېډیو څخه هم یو څه وږي راوباسئ
او ورته یې پرېږدئ او د هغې سره سختې خبرې مه کوئ!>

۱۷ نو روت په پټیو کې تر ماښامه پورې کار وکړ. د وږو د ټکولو څخه وروسته هغه یوه لویه ټوکرۍ ډکه کړه. ۱۸ هغې دا وږي ښار ته یوړل او خپلې
خواښې ته یې وروښودل چې څومره یې راټول کړي وو. روت هغه ډوډۍ هم ورکړه کومه چې د غرمې نه پاتې شوې وه. ۱۹ نعومي وویل: <تا نن چېرته او
د چا په پټیو کې کار وکړ؟ خدای دې هغه سړي ته برکت ورکړي چې ستا سره یې ډېره ښه رویه وکړه!>

بیا روت هغې ته وویل: <ما د یو سړي په پټیو کې کار وکړ چې بوعز نومېده.>

۲۰ نعومي په ځواب کې وویل: <څښتن دې بوعز ته برکت ورکړي! څښتن تل د مړو او ژوندیو سره وفادار دی.> نعومي زیاته کړه: <بوعز زمونږ د هغې

نژدې خپلوانو د ډلې څخه دی څوک چې زمونږ ساتنه کوي.>

(٢١) روت هغې ته وویل: <بوعز حتیٰ ماته وویل چې د لو د پای پورې زما د لوګرو سره وږې راټولوه.>

(٢٢) نعومي په ځواب کې وویل: <زما لورې دا ښه خبره ده چې ته د هغو ښځو سره وږې راټول کړې څوک چې د بوعز په پټیو کې کار کوي، ځکه کېدای شي د بل چا په پټیو کې ستا سره بد سلوک وشي!> (٢٣) نو بیا روت د کار کولو په وخت کې نورو ښځو سره نژدې اوسېده. روت تر هغه وخته پورې په پټو کې کار کاوه ترڅو چې ټولې اوربشې او غنم وربېل شول. او په دې ټوله موده کې هغه د خپلې خواښې سره اوسېده.

د روت دپاره د نعومي پلان

٣ (١) څه موده وروسته نعومي روت ته وویل: <ای زما لورې زه باید ستا دپاره مېړه پیدا کړم، هغه به تاته کور درکړي او په تا به پام کوي. (٢) ته پوهېږې چې بوعز زمونږ خپلوان دی او تا وږې د هغو ښځو سره راټول کړي څوک چې د هغه دپاره کار کوي. ګوره، نن شپه به هغه په درمند باندې اوربشې بادوي. (٣) اوس ولامبه او لږ عطر په ځان واچوه، بیا خپلې ښې جامې واغونده او درمند ته لاړه شه. خو ترڅو پورې چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار نه وي، خپل ځان مه ورښکاره کوه. (٤) وګوره چې هغه چېرته څملي، بیا کله چې هغه ویده شي، پښې یې لوڅې کړه او د هغه پښو سره پرېوزه. بیا به هغه تاته ووایي چې څه وکړه.>

(٥) روت په ځواب کې وویل: <څه چې ته وایې هماغسې به وکړم.>

(٦) نو روت درمند ته لاړه او هماغسې یې وکړل څرنګه چې خواښې یې ورته ویلي وو. (٧) وروسته له خوړلو او څښلو نه بوعز د خوشالۍ احساس کاوه، هغه لاړ او د غلو دانو د ډېرۍ تر څنګ ویده شو. روت غلې غلې ورنژدې شوه، هغې د بوعز پښې لوڅې کړې او د هغه پښو سره پرېوته. (٨) د نیمې شپې په شاوخوا کې، بوعز ناڅاپه راویښ شو او ډېر حیران شو چې خپلو پښو سره یې ښځه ولیده. (٩) هغه پوښتنه وکړه: <ته څوک یې؟>

هغې په ځواب کې وویل: <ښاغلیه زه روت یم ستا د پښو خاورې. ته زما هغه خپلوان یې چې په ما پام وکړې، نو ته ما سره واده وکړه.>

(١٠) بوعز په ځواب کې وویل: <ښښتن دې تاته برکت درکړي! ته اوس د خپلې خواښې سره د ټولې مرستې څخه هم لا زیاته وفاداري ښایې. تا کولی شول چې د ځان دپاره دې یو ځوان شتمن یا غریب سړی لټولای وای، خو تا داسې ونه کړل. (١١) اوس فکر مه کوه، زه به همداسې وکړم څنګه چې ته غواړې. په ښار کې ټول ستا درناوی کوي. (١٢) دا ربښتیا ده چې زه ستا نژدې خپلوان یم چې باید درباندې پام وکړم. خو بل څوک هم شته چې هغه ستا ډېر نژدې خپلوان دی. (١٣) تر سهار کېدو پورې دلته پاتې شه، بیا به زه ځان پوه کړم که چېرې هغه راضي شي چې ستا مسئولیت په غاړه اخلي او که نه. که هغه راضي نه شو، نو زه په ژوندي خدای قسم خورم چې زه به په خپله ستا مسئولیت په غاړه واخلم. اوس څمله تر سهار پورې پاتې شه.>

(١٤) روت بیا پرېوته، خو هغه د رڼا کېدو نه مخکې راویښه شوه، ځکه بوعز نه غوښتل چې بل څوک پوه شي چې روت هلته وه. (١٥) بیا بوعز ورته وویل: <خپله چینه خوره کړه> او هغه پکښې تقریباً شل کیلوګرامه غلې دانې ورواچولې او د هغې په اوږه باندې یې کېښودله.

روت بېرته ښار ته راغله (١٦) او چې کله کور ته راورسېده نو خواښې ورځخه پوښتنه وکړه چې <لورې، څه وشو؟>

روت ورته ټول هغه څه وویل چې بوعز د هغې دپاره کړي وو. (١٧) هغې زیاته کړه: <بوعز ماته وویل چې زه باید تاته تش لاس رانه شم نو همدا ؤ چې ماته یې دا ټولې اوربشې راکړې.>

(١٨) نعومي روت ته وویل: <زما لورې اوس صبر کوه ترڅو معلومه شي چې څه پېښېږي. بوعز به نن تر هغې ارام ونه کړي ترڅو یې چې دا موضوع نه وي حل کړې.>

د روت او د بوعز واده

۴ ۱ بوعز د غونډې ځای ته چې د ښار د دروازې سره ؤ لاړ او هلته کښېناست. کله چې د اليملک زيات نژدې خپلوان راغی، نو بوعز هغه ته بلنه ورکړه
چې راشي او کښېني نو هغه همداسې وکړل. ۲ بيا بوعز د ښار لسو مشرانو ته بلنه ورکړه چې په هغه ځای کې کښېني او هغوی همداسې وکړل. وروسته له
دې چې هغوی کښېناستل، ۳ بوعز خپل خپلوان ته ووېل: <اوس چې نعومي د موآب څخه بېرته راغلې، هغه غواړي چې هغه ټټې چې زمونږ د خپلوان
اليملک ملکيت ؤ خرڅ کړي. ۴ زه تاته دا ځکه وايم چې ته د هغه د ټولو نه نژدې خپلوان يې او ته دا حق لرې چې دا ملکيت واخلې، که چېرې ته غواړې
کولی شې چې دا همدا اوس واخلې. دا لس مشران او دا نور چې دلته ناست دي دا به شاهدان وي. خو که چېرې ته دا ملکيت نه غواړې بيا ماته ووايه، ځکه
ستا نه وروسته بيا زه مستحق يم.>

دې سړي په ځواب کې ووېل: <زه به يې واخلم.>

۵ بوعز ووېل: <ډېره ښه ده، خو که چېرې ته دا ټټې د نعومي نه اخلې بيا به د موابي کونډې روت سره واده هم کوې، ترڅو ټټې بېرته د هغې د مړ شوي
مېړه کورنی کې پاتې شي.>

۶ سړي په ځواب کې ووېل: <که چېرې داسې خبره وي بيا زه نه غواړم چې دا ملکيت واخلم، ځکه چې هغه به زما خپل ملکيت کې څه ستونزه راپيدا
کړي. ته يې په خپله واخله، زه يې نه شم اخيستلی.>

۷ په هغو ورځو کې که چېرې چا د خپل ملکيت حق بل چاته سپاره، خپله څپلی به يې د تصديق په ډول ورکوله. ۸ نو وروسته له دې چې سړي موافقه
وکړه چې بوعز پرېږدي چې دا ملکيت واخلي، هغه خپله څپلی وويستله او بوعز ته يې ورکړه.

۹ نو بيا بوعز مشرانو او نورو حاضرو کسانو ته ووېل: <نن تاسو ټول د دې خبرې شاهدان ياستئ چې ما د نعومي څخه هغه ملکيت واخيست کوم چې د
اليملک او د هغه د دوو زامنو په نوم ؤ، چې کليون او محلون نومېدل. ۱۰ برسېره پردې تاسو د دې خبرې شاهدان ياستئ چې زه به روت سره چې د محلون
کونډه ده واده وکړم. په دې توګه به دا ملکيت د محلون د کورنی په نوم وساتل شي او د هغه نوم به په خپلو خلکو او خپل ښار کې په ياد پاتې شي.>

۱۱ د ښار مشرانو او نورو خلکو چې هلته وو، ووېل: <مونږ د دې خبرې شاهدان يو او مونږ دعا کوو چې څښتن دې ستا ښځې ته ډېر اولادونه ورکړي،
څنګه يې چې د يعقوب ښځو راحيل او ليه ته ورکړي وو. ته دې د افراتې په خپلخانه کې شتمن او د بيت لحم په ښار کې مشهور سړی شې. ۱۲ د دې ځوانې
ښځې څخه چې ستا اولادونه پيدا شي، هغوی دې ستا کورنی د فارص د کورنی په څېر مشهوره کړي چې د تامار او يهودا زوی ؤ.>

بوعز او د هغه اولاده

۱۳ نو بوعز روت خپل کور ته د خپلې مېرمنې په توګه بوتله. څښتن هغې ته برکت ورکړ، هغه اوميدواره شوه او زوی يې پيدا شو. ۱۴ د هغه له زېږېدو
څخه وروسته، ښځو نعومي ته ووېل: <د څښتن ستاينه وکړه. نن هغه تاته لمسی درکړی چې په تا پام وکړي. مونږ دعا کوو چې دا هلک دې لوی شي او په
اسراييلو کې دې نامتو شي. ۱۵ ته خپلې نږور ته ګرانه يې او تا سره يې د اووه زامنو څخه ډېر ښه کړي دي. اوس يې تاته لمسی هم درکړ څوک به چې تاته
نوی ژوند راوړي او هغه به ستا په آخر عمر کې ستا ساتنه کوي.> ۱۶ نعومي ماشوم واخيست، په غېږ کې يې ونيو او د هغه ساتنه يې وکړه. ۱۷ ګاونډيو
ښځو د هغه نوم عوبيد کېښود او ويل به يې چې د نعومي هلک پيدا شوی دی.

کله چې عوبيد لوی شو د هغه يو زوی پيدا شو چې يسي نومېده او يسي بيا وروسته د داود پلار شو. ۱۸-۲۲دا د فارص څخه نيولې تر داود پورې د هغوی
شجره ده: حصرون د فارص زوی ؤ، رام د حصرون زوی ؤ، عميناداب د رام زوی ؤ، نحسون د عميناداب زوی ؤ، سلمون د نحسون زوی ؤ، بوعز د سلمون
زوی ؤ، عوبيد د بوعز زوی ؤ، يسي د عوبيد زوی ؤ او داود د يسي زوی ؤ.

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱